

جست‌وجوی آزادی در پوشش پسرانه

بررسی کارشناسانه دلایل پسرانه زیستن دختران

● محیا جعفری | علاقه دختران به پسر بودن ممکن است زودگذر نباشد، اما لزوماً نگران‌کننده هم نیست. این موضوع به شرایط و علل مختلفی بستگی دارد که می‌توان با فرهنگ‌سازی و آموزش‌های جمعی به رفع آن‌ها کمک کرد. اگر آموزش به درستی انجام شود، بسیاری از این مسائل و گرایش‌ها نادرست از بین خواهند رفت. در این زمینه با مریم فرنوش، مشاور کودک و نوجوان، گفت‌وگو کرده‌ایم و نکات مهم‌ها را برای شما نوشته‌ایم تا چه به عنوان والد و چه به عنوان نوجوان، اگر نیاز شد، از این نکات استفاده کنید.

● انگیزه دختران از داشتن استایل پسرانه چیست؟

جامعه به سمتی رفته که با توجه به فضای مجازی، تغییرات زیادی به وجود آمده و فرزندانمان برخلاف ما، دایره‌امشان را خیلی راحت‌تر تغییر می‌دهند. ما فکر می‌کردیم هر چیزی که جامعه تأیید کند، دایره‌امن ما محسوب می‌شود. در واقع نگاه جامعه در انتخاب استایل پسرانه توسط دختران بسیار مؤثر بوده است. زبیر رفتار دختران امروز با نگاه جامعه سنتی متفاوت است. این رفتار از سمت دختران، اعتراض به جنسیتشان نیست بلکه به نوع نگاه جامعه به جنسیتشان است.

حتی از قدیم هم شعرهایی داشتیم که نشان‌دهنده قدرت و آزادی مردان در مقایسه با زنان بود، مانند: «پسرها شیر هستند و دخترها موش هستند!» این نوع ادبیات در انتخاب این رفتارها تأثیرگذار بوده و حتی زنانی که می‌خواهند ادعا کنند، می‌گویند: «از صد تا مرد، مردتر

هستم!» دختران می‌خواهند در جامعه امروز خودشان را به عنوان شخصیتی متفاوت و قوی نشان دهند، اما اعتراضشان را نمی‌توانند به درستی بیان کنند چون استایل پسرانه را برای این اعتراض انتخاب کرده‌اند. باید اضافه کرد که فضای مجازی تأثیر بسیار زیادی در انتخاب استایل پسرانه دارد، برای مثال همین فیلم‌های کره‌ای که در میان دختران محبوب شده است.

● علاقه مندی به استایل پسرانه از چه سنی در دختران پدیدار می‌شود؟

گرایش دختران به استایل پسرانه معمولاً از سن یازده یا دوازده سالگی آغاز می‌شود و تا حدود نوزده سالگی به بیشترین شدت خود می‌رسد. در این دوره، نوجوانان در حال شناختن هویت جنسی خود و گذراندن مرحله هویت‌یابی هستند. اگر در این سن، هویتشان تثبیت

نشود، مراحل بعدی رشد به درستی صورت نمی‌گیرد. بنابراین، در سنین بلوغ شاهد آشفتگی هویتی در بچه‌ها هستیم و حتی ممکن است تمایل داشته باشند نقش‌های جنس مخالف خود را امتحان کنند.

برای جلوگیری از ادامه جدی این تغییرات، والدین باید این تغییرات فرهنگی را بپذیرند و به جای تنبیه، با گفت‌وگو به پذیرش هویت واقعی فرزندشان کمک کنند. این امر باعث می‌شود که فرزندشان در شرایط معمولی قرار گیرد و بتواند شرایط جنسیتی خود را به درستی درک کند. اما اگر والدین نتوانند به درستی با نوجوان ارتباط بگیرند، عزت نفس فرزند کاهش می‌یابد و ممکن است دچار افسردگی یا حتی خودکشی شود. زیرا والدین نمی‌توانند نوجوان را بپذیرند و این به چالش و تنبیه منجر می‌شود.

